

Spoštovani farani!

Obdobje, ki je pred nami – konec veroučnega in šolskega leta, končuje se pastoralno leto – v povezavi z življenjem župnije in župnijskega občestva, končujemo in začenjamo znova gotovo tudi na nekaterih drugih področjih – je v uvodniku glasila Sporočila slovenskih škofij tako lepo opisal upokojeni celjski škof dr. Stanislav Lipovšek: »Hvaležni smo Bogu in vsem ′sodelavcem za resnico′, da kljub vsem oviram in težavam Cerkev med nami živi in rojeva sadove. Zaradi velikonočne skrivnosti, ki se ponavzočuje in utrjuje v molitvi in pri sv. bogoslužju, poleg rednega pastoralnega dogajanja in uvajanja v krščansko življenje obhajamo slovesnosti prvega sv. obhajila in birme ter druge župnijske slovesnosti in praznovanja. Škofje, duhovniki, redovniki in redovnice se hvaležno spominjamo in obnavljamo svoje posvečenje in ′prvotno ljubezen′. Bilo pa bi tudi

neodgovorno, če bi se slepili in se ne bi resno spoprijemali s skrb vzbujajočimi podatki, da število novokščencev, prvoobhajancev, birmancev, novoporočencev, število novih duhovnih poklicev, pa tudi število nedeljnikov upada. Nekoliko se tolažimo, da to ni le naš, ampak svetovni pojav. Zato je vodstvo Cerkve odločilo za sinodalno dogajanje, ki že prehaja v sklepno obdobje, da bi tudi v naši Cerkvi obrodilo mnogotere sadove, zlasti v poglobljeni zavesti, da smo vsi krščeni sodelavci za Božje kraljestvo in kot taki v moči krsta in birme soodgovorni za odrešenjsko poslanstvo Cerkve, ki se uresničuje zlasti v oznanjevanju, pri obhajanju bogoslužja in v dobrodelnosti«.

Ko nam rožnik (mesec junij) začenja odmerjati čas, se zvrsti več pomembnih dogodkov – za nekatere zelo pomembnih, za druge spet manj. Zanimajo nas seveda tisti bolj pomembni. Povezani so s šolo na različnih stopnjah: najmlajši bodo dobili prvič spričevala, devetletkarji zadnjič v osnovnošolskem obdobju, višji se učijo za izpite in tisti, ki globlje vidijo, pravijo, da predvsem za življenje. Najbolj modri tudi s tem niso zadovoljni. Njihova filozofija je takšna: človek se celo življenje uči, na koncu pa nepoučen umre (v originalu je nekoliko drugače).

Ni toliko pomembno med katere se bomo sami uvrstili, bolj pomembno je, da se zares učimo, to je da hodimo v pravo šolo. Prava je vsaka šola, ki nam ob posredovanju znanja pomaga tudi odraščati v dobre ljudi.

Kot trojiški kristjani pa smo hodili tudi v Jezusovo šolo – nekateri v iztekajočem se letu, večina pa že pred leti. Tu so bila obhajila in birme, nedeljske in praznične maše, spokorni in slovesni časi cerkvenega leta,… vse zato, da bi rasli v ljubezni do Boga in do bližnjih; da bi se bližali tistemu najvišjemu idealu: »Nihče nima večje ljubezni kakor je ta, da življenje da za svoje prijatelje!«

Pred tako radikalno odločitev nas danes nihče ne postavlja, iz ljubezni pa se kljub temu moremo vedno znova darovati in se tudi darujemo. Ali se naša darovanjska ljubezen na navdihuje pri Njem, ki je ljubezen

sama?! (darovanje med zakonci, na relaciji starši-otroki, vzgojitelji-učenci, fant-dekle,..). Brez tega navdiha je ta ista ljubezen najbrž tudi možna, vendar če ostanemo v okvirih suhega humanizma, lahko naše darovanje tako hitro dobi neželen pridih (takšna ali drugačna računica) in že ni več pravo. Srce Jezusovo nas v mesecu juniju (tako kot Marija v majniku) k temu zopet vabi.
Naj bo naše srce odprto za vse te plemenite navdihe, da bomo tudi v poletnih dneh in mesecih mogli reči: čudovito je živeti in se darovati v tem našem prelepem gričevju in med našimi ljudmi. p. Jože, župnik

%%%

neskončno vrednost. Je izraz božje ljubezni do nas ljudi, ki se razodeva v preprosti podobi kruha in vina. Boga se dotikamo in ga sprejemamo v svoje srce. Telovska procesija pa je vsako leto zunanji izraz naše zahvale za tako veliki dar. Evharističnega Boga odnesemo iz naših svetišč v naravo in okolje, kjer živimo, ker bi mu radi pokazali, da smo neskončno ponosni na to, da prebiva me nami. Pri nas jo imamo na žegnanjski dan in tako s procesijo župnijsko slavje doseže svoj višek.

Konec veroučnega in pastoralnega leta

V naši župniji se bo veroučno leto končalo prihodnjo nedeljo, 11. 6. pri nedeljski sv. maši. V tednu pred to nedeljo bodo veroukaji pri verouku prejeli spričevala (nekatera so založena nekje doma). Starše prosimo, da jih pregledajo in podpišejo. Ni malo veroukarjev, ki si jih bodo po koncu osnovne šole spravili med svoje stvari in se, ko jih bodo pozneje jemali v roke, radi v mislih vračali k veroučnim uram.

V mesecu rožniku (juniju) se končuje tudi pastoralno leto – na nekoliko drugačen način kot veroučno. Župnijske skupine bodo imele - namesto mesečnih srečanj- skupno srečanje, ki je hkrati za iztekajoče se pastoralno leto tudi zaključno srečanje. Vabila bodo prispela po pošti, že zdaj pa lahko povemo, da bodo vsi iz naših župnijskih skupin na to srečanje povabljeni **23. 6**., ko bo hkrati tudi zadnji letošnji šolski dan.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191